

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti T. Č., nar. XY, trvale bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatelka“), ze dne 8. 11. 2021, v řízení sp. zn. Zin 173/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zněním zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o zpřístupnění následujících informací:

1) Rozhodnutí o odmítnutí dovolání ve věci B. Č., který se dopustil podpory a propagace terorismu, když v internetové diskuzi schvaloval teroristický čin XY.

Informaci žádám poskytnout v elektronické formě a zaslat prostřednictvím datové schránky.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u projednávanou žádostí požadovaného rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah požadované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje (formou odkazu) pouze pseudonymizovanou kopii rozhodnutí, která byla k dnešnímu dni zveřejněna na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení předkládaného rozhodnutí.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází“.

Požadované rozhodnutí č. j. 8 Tdo 1011/2021-405 již je v pseudonymizované podobě volně dostupné v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz, konkrétně viz následující odkaz:

https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/9C09A4798EF3FF68C125878E004A0F75?openDocument&Highlight=0,

Povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu („odškrtnutí“ věci) s rozhodnutím z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky (strany) řízení. V případě, kdy má Nejvyšší soud potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem oprávněným osobám, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách obvykle dříve, jako se tomu stalo i v případě požadovaného rozhodnutí.

V předmětné věci byl procesní spis vypraven z Nejvyššího soudu dne 22. 10. 2021. Ke dni 22. 12. 2021 by tak bylo požadované rozhodnutí standardně zveřejněno. Datum (řádného) zveřejnění konkrétního rozhodnutí na webu www.nsoud.cz v rámci vybraných rejstříků Nejvyššího soudu lze zjistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“, blíže viz následující odkaz:

<https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.do?typSoudu=ns&cisloSenatu=8&druhVec=tdo&bcVec=1011&rocnik=2021&spamQuestion=23&agendaNc=CIVIL&backPage=..%2Fpublic%2Fsearch.jsp>

Jelikož bylo projednávanou žádostí požadováno poskytnutí „plného“ rozhodnutí (nepseudonymizovaného), musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti (v rozsahu chráněných osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí), aby mohl následně využít postupu podle § 6 odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků (stran) řízení a dalších (třetích) osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

Výjimkou z uvedených pravidel pro standardní zveřejnění či zveřejnění tzv. „na doručenkách“ jsou případy, kdy bylo dané rozhodnutí vyhlášováno na Úřední desce v budově soudu a elektronické úřední desce Nejvyššího soudu (dále jen „ÚD“ a „EÚD“) – pak je možné se souhlasem předsedy příslušného senátu zveřejnit pseudonymizovaný text těchto rozhodnutí bez zbytečného odkladu. ÚD i EÚD neslouží k zveřejňování (či uveřejňování) rozhodnutí (rozsudků, případě usnesení), ale pouze k vyhlášení rozhodnutí (rozsudků, popř. vybraných usnesení). Vyhlášené verze rozhodnutí jsou na EÚD a ÚD vyvěšeny jen po dobu 15 dnů, poté jsou staženy. Mj. se tak děje proto, že obsahují osobní údaje účastníků řízení a v některých případech také dalších osob. Výklad rozdílných pojmů „vyhlášení“ a „zveřejňování“ považuje za důležitý rovněž Ústavní soud, což vysvětluje ve svém plenárním nálezu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18, body 34 až 36, viz následující citace z uvedeného nálezu: „K tomu je nicméně potřeba uvést, že věta druhá čl. 96 odst. 2 Ústavy výslovně vyžaduje veřejné vyhlášení rozsudku, nikoli toliko jeho zveřejnění. Vyhlášení soudního rozhodnutí mělo a má svůj specifický význam a tradičně s ním byly a jsou spojeny určité právní důsledky (ve vztahu k napadenému rozsudku viz § 49 odst. 10 soudního řádu správního; srov. i nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2551/16 ze dne 27. 3. 2018). Tento pojem tak nelze zaměňovat se zveřejněním rozsudku.“ Plný text nálezu viz následující odkaz:

https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezy/2019/Pl._US_38_18_na_web.pdf

Pro úplnost povinný subjekt zcela na závěr dodává, že požadované rozhodnutí nebylo veřejně vyhlášováno, pro jeho přednostní zveřejnění, jakož i poskytnutí k žádosti podle informačního zákona, proto musel mít Nejvyšší soud potvrzenou informaci o doručení požadovaného rozhodnutí všem oprávněným osobám a udělený souhlas ze strany příslušné předsedkyně soudního senátu.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části odkazu na zveřejněné informace je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 15. 11. 2021

L. S.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb.
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona